

holder Staten sig Ejendomsretten til de Arealer, der inddæmnes i Fjorden, nemlig ca. 2000 Tdr. Land, ligesom den ogsaa forbeholder sig Fiskeriretten og Retten til Vej-anlæg til Arealerne. Men jeg synes alligevel, at man begaar en Uret mod de paagældende Beboere ved det her stillede Forslag. Den eneste Forseelse, de har begaaet, er jo den, at de ikke er kommet med i rette Tid. Det kan ogsaa være en Fejl, men da det store Digeanlæg slet ikke er bygget endnu, synes jeg, man burde have stillet sig velvilligt overfor Kravet om et Tilskud af Halvdelen af Beløbet, 12,750 Kr. Det er nu imidlertid ikke sket. Spørgsmaalet har været undergivet Behandling i en Landvæsenskommission, saaledes som Tilfældet ogsaa var med det store Digeanlæg; og Landvæsenskommissionen har eragtet, at Foretagendet bør nyde Fremme under Forudsætning af, at der af Statskassen ydes et forholdsmæssigt Tilskud som det, der gives til det store Digeanlæg.

Ser man hen til det Forslag, der foreligger angaaende Digeanlægget fra Store Darum til Tjæreborg Bakker i Ribe Amt, viser det sig, at Staten der giver Tilsagn om at yde Halvdelen af Beløbet. Dette Digeanlæg er til en vis Grad ogsaa en Forlængelse, nemlig af Diget fra Vester Vedsted til Store Darum, som blev anlagt ifølge Loven af 30. April 1909. Til dette store Digeanlæg ydede Staten et Bidrag af 1,065,000 Kr. medens den samlede Udgift androg 1,780,000 Kr.; Staten ydede altsaa et meget betydeligt Beløb udover Halvdelen. Begrundelsen herfor var den, at der skulde foretages meget betydelige og meget kostbare Sluseanlæg. Men den eneste Forskel, jeg synes der er paa de to Forslag om Tilskud, er den, at Beboerne ved Darum—Tjæreborg er kommet endnu mere bagefter end vi oppe hos os, thi dernede er Diget fra Vester Vedsted til Store Darum jo allerede færdigt, medens vi ikke har faaet begyndt paa vort store Digeanlæg. Jeg synes, som sagt, at man her burde yde Halvdelen i Lighed med, hvad der er foreslaaet Rigsdagen angaaende Digeanlægget fra Store Darum til Tjæreborg Bakker. Nu ser jeg meget godt, at Begrundelsen for, at Statens Tilskud til dette sidste Anlæg skal være Halvdelen, er den, at det skal yde Beskyttelse for Jernbanebroen over Sneum Aa, og det har naturligvis sin store Betydning, at man faar denne Bro beskyttet. Men jeg synes, at naar man her giver Tilsagn om at yde Halvdelen, burde man have gjort det samme overfor os. Det bliver en meget betydelig Digeskat, som de paagæl-

dende Lodsejere vil faa at udrede, og det er maaske tvivlsomt, om de er i Stand til at tilvejebringe de 17,000 Kr., som er nødvendige for at faa Forlængelsen af Diget gennemført. Nu er der jo ikke noget at gøre ved det, nu er Forslaget jo stillet, og, som sagt, jeg er naturligvis meget taknemmelig for Forslaget og vil meget bede om, at Tinget vil vedtage det, ligesom jeg ogsaa vil haabe, at det maa blive vedtaget i det andet høje Ting.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det, som foranlediger mig til at tage Ordet, er et Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 8, og som gaar ud paa at stryge en Bevilling paa 1,200 Kr. til to Ekspeditionssekretærer. Jeg vil anmode ærede Medlemmer om at stemme imod dette Ændringsforslag. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Svendsen) sagde, at der ikke ved Ministerens Forslag tilvebragtes Lighed mellem Lønningerne under Postvæsenet og Lønningerne ved Statsbanerne, og det er ganske rigtigt; hvis der skulde tilvejebringes fuld Lighed, skulde der bruges en langt større Bevilling. Men det, der tilvejebringes ved dette Forslag, er dette, at man fjerner en af de største Urimeligheder, der er. Hvis nu Forslagsstillerne vilde motivere deres Ændringsforslag med, at der ingen Grund var til at give disse Ekspeditionssekretærer et yderligere Vederlag, kunde jeg forstaa det. Hvis man vilde sige, at den Lønning, de oppebar, fuldt ud svarede til den Bestilling, de havde, kunde jeg forstaa Ændringsforslaget. Men saaledes er det slet ikke. Jeg ved fra Forslagsstillerne, fra Medlemmer af Lønningsudvalget, der var imod den paa Finanslovforslaget foreslaaede Ordning, at de ikke havde noget imod, at der blev ydet et endogsaa større Vederlag til de to paagældende. Det er blevet erklæret, at hvis man vilde give dem et personligt Tillæg paa 800 Kr., vilde man ikke have noget imod dette, det var bare Formen, man var imod. Jeg vil sige, at hvis Forslagsstillerne var mødt med et Ændringsforslag, hvorved de ændrede Formen, saa kunde vi godt være gaaet med til det. For mig er det ganske uvæsentligt, hvad det hedder, om det hedder Tillæg som Ekspeditionssekretær eller personligt Tillæg eller hvad som helst. For mig er det Realiteten, der er det afgørende, og naar man paastaar, at man ved den i Lønningsloven truffene Ordning, hvorefter Ekspeditionssekretærer henføres fra 17de til 18de Lønningsklasse, afskærer sig fra at give de paagældende